

Early Buddhist View of the Spiritual and the Secular Ways of Life

Sumanapala Galmangoda

මොදබ් පුනිපදා මාර්ගයේ නිශ්චාල රාහාදී කල්පයෙන් නිරවනේ වනයෙන් කෂය කිරීමෙන් ලබන නිර්වාණාචාර්යයයි. අනගාරික ජීවිතය ඒ පදනා වූ පහසු සෘජු මගක් ලෙස හඳුන්වා දෙන අතරම අනාරික ජීවිතය අර්ථවත්ව ප-විධානය කර ගැනීම කෙරෙහි බුදුදහම දක්වා ඇති අවධානය ද සුළු කොට ඇතිය නොහැකිය. ලෝකයේ පවතින සාධාරණව පවත්නා පද-දුකට වුහුණ දෙමින් රැයින් නොබුපිළි, නොහැකිපිළි, කාර්යක්ෂමව, ධාර්මිකව, පවිත්‍ර චරිතයකින් යුක්තව භුටිණ පෙරවු කොට ගත් දුක්ඛානුභවයන් ජීවිතය පවල කර ගත යුතු කැටි මොදබ් ඉගැන්වීම්වල විස්තෘතව දැක්වේ.

It is a universal fact that the whole world including human beings are subjected to birth, decay and death. If we single out the human beings, for our purpose, from this impermanent world, their constant endeavor is to find out the things which are also subjected to birth, decay and death. Those things include food, clothing, money, children, houses, fame, education, jobs etc. According to early Buddhism if someone being himself in the nature of birth, decay and death seeks after the things which are also of the same nature, his attempt is an ignoble quest- (*anariyá pariyesaná*).

On the contrary, if someone being himself in the nature of birth, decay and death seeks after something which is free from birth, decay and death, his attempt is a noble quest (*ariyá pariyesaná*).² The history of human beings supplies more evidence to support the ignoble quest, than the noble one. Being themselves conscious of the unsuccessful nature of this ignoble quest, the majority of people still prefer the former than the latter.